

Нехай ніхто не половинить твоїх земель, не розтина,
Бо ти єдина, Україно, бо ти на світі в нас одна.

Дмитро Чередниченко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 23-24 (14126-14127), 31 БЕРЕЗНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Український прапор гріє дитяче серце в Італії

Воєнний час відобразився на долях багатьох українських родин. Змінилися пріоритети. Хтось втратив роботу, а хтось взагалі поїхав за кордон через втрату власного житла... Серед тих, хто поїхав із країни, рятуючи життя та спокій, є й вихованці Центру еколого-натуралістичної творчості Білоцерківської міської ради. Гуртківці не тільки навчаються в українських школах онлайн, але й продовжують дистанційно займатися в гуртках натуралістичного напрямку.

сперечатися з ними. Тому стосунки з однокласниками не завжди складаються добре. Мені важкувато встигати навчатися одночасно у двох школах. Проте в італійській я стала відмінницею з кількох предметів (зокрема, математичного напрямку) і зараз досить активно вивчаю англійську. Загалом в італійській школі навчання для українських дітей проходить легше. Щодо нових друзів – у мене з'явилися знайомства серед «італійських українців», а також італійців поза стінами школи. Це мене підтримує морально!

Із задоволенням продовжую займатися (тепер онлайн) у гуртку екологічної журналістики, де ми обговорюємо важливі питання, беру участь у конкурсах, які організує заклад, із радістю вивчаю вірші українських авторів.

Хочу наголосити, що Італія певною мірою навіть надихнула: в мене почало виникати відчуття стилю. Я взялася малювати різні варіанти одягу. Думаю над тим, щоб перевестися до школи дизайну. Мрію стати дизайнером-стилістом.

Дорослі італійці досить активно і свідомо підтримують Україну, це дуже радує та надихає. Коли я бачу український прапор на деяких будинках на італійських вулицях, то це гріє моє серце! Я сумую за Україною – кращої країни не було й не буде! Сильно хочу повернутися і маю надію, що це станеться дуже скоро!»

Бажаємо нашим вихованцям отримувати знання по всьому світові – на благо та розвиток рідної країни!

Наталія ЧЕЛНОВА,

керівник гуртка «Екологічна журналістика»
Центру еколого-натуралістичної творчості БМР

Про свої враження від нової країни розповіла під час онлайн-заняття **Дарія ПЕТРІВСЬКА**, вихованка гуртка «Екологічна журналістика», яка наразі проживає в Італії.

«Я мешкаю в місті Савона. Поряд – море і гори! Мені тут подобається, але не вистачає друзів з України. Сумую за рідними, однокласниками та навіть за навчанням і нашими вчителями (чи могла я раніше подумати, що буду так сумувати за школою!?)»

Щодо теперішнього мого навчання, то я займаюсь дистанційно в українській школі, та очно – в італійській. Мене неприємно здивувало, що італійці-однокласники, бува, мене навіть трохи булять за те, що я з України, тож я вимушена час від часу

Визначено нових лауреатів

З метою підтримки творчо обдарованої молоді нашої громади виконавчий комітет міської ради ухвалив рішення про присудження традиційної молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського за 2022 рік.

Отож, новими лауреатами «молодіжки» стали:

МАРГАРИТА ОВЧАРОВА, артистка драми Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського (грала у виставах «Король Лев», «Джо Блек, або Смерть бере вихідний», «Пастка» тощо) – за творчі здобутки на ниві театрального мистецтва та активну громадську діяльність;

ІГОР РАСТІВСЬКИЙ, поет, студент театрального факультету Київського національного університету культури та мистецтв – за поетичні твори 2022 року та активну громадську діяльність (його вірші неодноразово друкувала на своїх шпальтах «Громадська думка»).

Нагадаємо, що міська молодіжна літературно-мистецька премія імені М.С. Вінграновського була заснована 1993 року. Її присуджують обдарованій молоді. Претендентами на отримання нагороди можуть стати як окремі творчі особистості, так і колективи, які реалізують свій потенціал у сфері літератури і мистецтва та діяльність яких пов'язана з Білою Церквою.

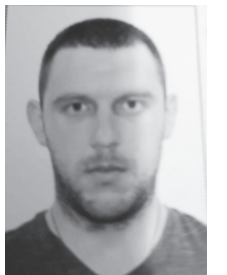
Схиляєм голови в скорботі

На передньому краї війни, в якій українці відстоюють своє законне право бути вільними, поліг наш тридцятидворічний земляк, старший солдат **Володимир Сергійович ШАПОВАЛ**. Командир відділення-команди машини 2 механізованого відділення 2 мотопіхотного взводу 1 мотопіхотної роти військової частини А 4590 загинув 18 березня під час перенесення до точки евакуації. Він отримав поранення від ворожого вогню снайпера на околиці Серебрянки Донецької області. Захищаючи свою Батьківщину, Володимир залишився вірним клятві військового служителя українському народові до останнього подиху.

Поховали героя на Алеї Слави Сухоярського кладовища.

Знову важкі новини зі Східного фронту: 20 березня загинув наш тридцятишестирічний земляк, солдат **Руслан Олександрович КУЧЕР**, який був інспектором прикордонної служби – стрільцем відділення (на БТР) третьої прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування № 2 в/ч 9938. Вірний військовій присязі, виявивши стійкість і мужність у бою, він поліг у результаті артилерійського обстрілу в районі Серебрянки Бахмутського району на Донеччині.

Свій вічний прихисток воїн знайшов на Алеї Слави, серед інших земляків-героїв, які віддали життя за Україну.

І сивочолі чоловіки, і хлопці

Білоцерківському ДФТГ – 1 рік

Із початком повномасштабного вторгнення ворога на територію України ми повною мірою відчувли важливість добровольчих формувань територіальних громад (ДФТГ). Це воєнізовані підрозділи, сформовані на добровільній основі з українців, які проживають у межах території відповідної громади. Вони призначені для участі в підготовці та виконанні завдань територіальної оборони, допомагають забезпечувати громадський порядок, чергувати на блокпостах, подолати наслідки бойових дій тощо.

▲ Кожна громада має право на створення ДФТГ, і наша не стала винятком. Рік тому було сформовано Білоцерківське ДФТГ. А 21 березня нинішнього відбувся захід з нагоди першої річниці підрозділу.

▲ За дорученням міського голови Геннадія Дикого представників місцевого ДФТГ привітали його радник Микола Антонюк та заступник Василь Морський, йдеться в офіційних джерелах.

▲ Звертаючись до добровольців, Микола Антонюк зазначив, що аби захистити свої домівки від рашистської навали, рік тому і сивочолі чоловіки, і хлопці взяли до рук зброю. Вони не вагаючись, робили все, аби зупинити ворога. Подякував їм за активну участь в патрулюванні та охороні громадського порядку. Відмітив, що бійці ДФТГ були задіяні в охороні важливих об'єктів і комунікацій, критичної інфраструктури та об'єктів підвищеної небезпеки.

▲ Ряду представників Білоцерківського ДФТГ були вручені нагрудні знаки «Відзнака міського голови» та подяки.

▲ Командир формування Іван Шуляківський подякував кожному бійцеві за готовність виконувати поставлені завдання, висловив переконання, що й надалі підрозділ робитиме все можливе задля якнайшвидшої перемоги.

▲ Учасники зібрання хвилюючим мовчанням вшанували всіх загиблих добровольців, призваних до ЗСУ на захист України.

▲ Слова привітань прозвучали також від голови Білоцерківської РВА Людмили Мерзлюк та голови Білоцерківської районної ради Василя Зеленського, які побажали бійцям-добровольцям сили духу, міцності в їхньому гідному служінні українському народу.

▲ Під час заходу представникам Білоцерківського ДФТГ було вручено грамоти та подяки від Білоцерківських РВА та районної ради, 114-ї окремої бригади територіальної оборони ЗСУ, 132-го Окремого батальйону територіальної оборони та ін. Командир формування Іван Шуляківський отримав медаль «Незламним героям російсько-української війни».

